

1902. évi 263. sz.

23. 25. 27.

Tizenhetedik évfolyam.

1-ső szám.

Szarvas, 1900. január 1-én.

KIADÓ HIVATAL:

Belcsizet 4 szám
hova a előfizetési pénsek
hirdetések és minden a ki
adóhivatalt érdeklő külső
menyek küldendők.

Nyil t t ér* ben egy sor
közleési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutanyos
áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 6 frt. — kr

Fél évre 2 frt. 50 kr

Negyedévre 1 frt. 25 kr

SZERKESZTŐSÉG

Belcsizet 4. szám
hova a lap szellemi rész
illető közemények küldendők.

Kéziratok nem
adatnak vissza

Előfizetési felhívás

a „SZARVASI LAPOK”
(Szarvas város hivatalos lapja.)
tizenhetedik évfolyamára.

Ismét letűnt egy esztendő az idők véglenségében és lapunk belépett tizenhetedik évfolyamába.

Minden dicsekvés nélkül merünk hivatkozni tizenhat éves múltunkra, mert ezen idő alatt híven szolgáltuk a közügyeket, még pedig minden haszonlesés nélkül.

Nem természetünk nagyhangú ígéretek tenni, de amit ígérünk, azt igyekezünk is teljesíteni, hogy teljesítsük, arra garancia tizenhat éves múltunk.

Iránynak és célunk most is a régi, szolgálói a közügyeket minden mellékcselekedet nélkül, legjobb tehetségünkhöz képest előmozdítani községünknek és a vidéknek anyagi és szellemi előrehaladását, buzditólag s lelkesítőleg közreműködni annak az iránynak a megerősödésére, amely hivatva van községünk és a vidék jövő boldogulását és továbbfejlesztését biztosítani.

Bizalommal kérjük lapunk barátainak további szíves támogatását, bizalommal kérjük az előfizetéseik megújítását.

Szarvas 1899. december 31.

A Szerkesztőség.

Tisztelettel kérjük mindazokat, kiknek előfizetése az év végével lejárt, hogy előfizetéseiket megújítsák.

téseiket mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetések legczéljában postautalvány útján eszközölhetők.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve

Egész évre . . . . . 5 frt — kr.

Fél évre . . . . . 2 frt 50 kr.

Negyed évre . . . . . 1 frt 25 kr.

Szarvas, 1899. decz. 31-én.

A kiadóhivatal.

Ujév.

Ismerős, jóbarát, rokon szerencsét kíván egymásnak újév napján.

A jókívánságot szívesen hallgatjuk, de örülünk, ha csak annyi is menne belőle teljesedésbe, hogy az abszolút jó helyett a múlt évnél jobbat hozza az új esztendő.

Ha látszik, hogy verejtékes, fáradságos munkánk jó talajra talál; ha látjuk, hogy az általános pangás nyomába élénk forgalom lép; ha látjuk, hogy a viszálykodásokat békés munkálkodás váltja föl, s ha végül látjuk, hogy édes hazánk, melynek javára mindannyian dolgozunk, jólétnek indul, kulturája emelkedik, intézményei tökéletesbülnek s örömmel tekinthetünk nemzeti létünk minden ágazatára.

Évezreden át, évezredes küzdés és öntu-

datos munka árán szereztük nemzeti kincseinket. Méltán büszkéek lehetünk rájuk. Évezredes múlt után van-e okunk félni, hogy az erős magyar nép nem fogja megállhatni helyét szomszédjai mellett? S ha sir is az ég egyik szemével, a másikkal nevetelne?

Ambátor a vizontagságok özöne zúdult reánk, bárha rosszra is fodult sorsunk: a magyar ezredéves múlt után nem veszté el bizalmát a régi erényben.

Még megvagyunk. Még nyugodtan ülünk ősi fészkünkben, a honnan a rossz szomszéd ki nem űzhet. Még erőt ad nekünk e szent érzés: szeretjük hazánkat! Szeretjük jobban, mint bármely más nemzet fiait, rajongunk érte, csügünk rajta!

S e szent érzés, mely évezrednél tovább vérezett, hatalmas fegyver. Ezzel a fegyverrel vívjuk mi harcainkat. Ez a fegyver segít ki minden bajból. Ez a fegyver ma is éles, rozsdá nem marja.

S erre az erősségünkre ma nagyobb a szükségünk, mint valaha. Ma, amikor annyi vész fenyeget, ma kell a hazaszeretletben egyesülnünk, hogy bátor lélekkel kiállhassuk a veszélyeket s épen kerülhessünk ki belőlük. Mérsékléssel éljünk hazaszeretletünkkel, amikor arról van szó, hogy a hazának szolgálatot teszünk; erélyesen és határozottan, amikor nemzeti jussunkat védjük.

Mérsékléssel: mert nem az tesz a hazának jobb szolgálatot, aki érdekeink megvédése végett belevisz a harcba, hanem az, aki a hazát szük

TÁBOZA

1900.

A nap régen leszállt
Immár nyugovóra,
Fejn az östörnyben —
Éjtelt út az óra.

Nem egy évnek múltát
Jelezi odafent,
Egy századot, melynek
Napja végleg lement.

Nagy idő, kik kezdék
Az elmúlt századot,
Azok teste régen —
Régen elporladott.

Itt van az új század,
Hogy mit rejt magában,
Azt megtudni nincsen
Senki hatalmában.

A múlttal számolva, —
A jövőt Istenre
Hagyjuk, neki gondja
Van s lesz mindenekre.

Hálával, reményben
Kezdjük a századot,
Amelyet megélnünk
Ezennel adatott.

Emeljük szívünket
Az eget Urához,
Legyen kegyes magyar
Népünk hazájához.

Aldja az új század
Minden esztendeit,
S ne hagyja el e hon
Édes gyermekeit.

L. G.

Négy évszak.

Tavas.

(A kerti padon egymás mellett ül egy fiatal leány és egy ifjú. A leány háttal fordul az ifjunak s rá se hallgat.)

A z ifjú: Elza, az égre kérem, ne haragudjon! Bocssáson meg, ha megbántottam. Lássá én . . . én . . . magát . . .

A leány: Igen, igen, Maga, persze, hogy maga kiállhatatlan . . .

A z ifjú: De Elza!

A leány: Semmi de, vagy merre tagadni, hogy haza kísérte kedden Bányai Olgát? Mondhatom, nagyon szép. Persze a kisasszony jobban tetszik mint én. Hogyne! hiszen az apja gazdagabb nálunknál. No, ha tetszik, csak menjen utánna! Aláoszolgálja! Mehet, nem hívom vissza.

(Az ifjut roppant zavarba hozza ez a heves támadás, már akar is indulni, de látva, hogy erre meg a „kisasszony” szeppen meg, újra megszólal.)

A z ifjú: Még egyszer kérem Elza, hallgasson meg. Én nem vagyok hibás, higgye el.

A leány: Jól van. Beszéljen!

A z ifjú: Kedden, mikor maga beteg volt, szokás szerint ott vártam a zenede előtt. Vége volt a zene órának s maga még sem jött. Nem tudtam mire vélni elmaradását s hogy ennek okát megtudjam, Megszólítottam Bányai Olgát. Kérdésemre azt felelte, hogy magának a feje fáj s azért nem jött. Mig ezt elmondta, addig a sarokhoz értünk. Nem hagyhattam már ott s haza kísértem. Ez ugy hiszem, kötelességem volt. O aztán másnap eldicsekedett ezzel. Ennyi az egész. Itéjje meg most már, hogy bűnös vagyok-e?

(Kezét kérően összotesszi s ugy beszél tovább.) Haragszik? Kérem, nagyon szépen kérem Elza, ne haragudjon!

A leány: Jól van nem haragszom, de csak ugy, ha többé mást nem kísér haza. Igéri?

A z ifjú: Igérem! Fogadom!

A leány: Most pedig szent a béke, sétáljunk egyet a kertben. Tudja merre? Arra, ahol az a szép rózsalugas van . . .

A z ifjú (üléken közbevág): A hol előzőről csókoltam meg?

A leány (haragot tetetve): Nem hallgat! Csak most bocssáttam meg s már is megharagít.

A z ifjú: Bocssáton, többet nem teszem.

A leány: Menjünk!
(Egymás kezét fogva elindulnak s csakhamar eltűnnek abban a bizonyos lugásban.)

Nyár.

(Elegánsan berendezett szalon. A dívánon ül a mama teljes díszben, az apa föl s alá járkál, szintén kicsipta magát. Ugy látszik, valakit várnak.)

A z a p a (megáll, hallgatózik): Lépteket hallok, jön.

[Az ajtó nyílik, ünnepiesen öltözött ifjú lép be.]

A z ifjú úr: Jó napot! Kezeit csókolom!

A z a p a: Hozta Isten kedves Béli úr!

A z a n y a: Jó napot!

Béli úr: (Az anyának kezét csókol, az apával kezét fog. Leül. Meglátszik rajta, hogy izgatott. („Drukkol.”) Elza kisasszony hogy érzi magát? Hol van?)

A z a n y a: Köszönöm jól. Látogatóban van.

Béli úr: (Torkát köszörüli, aztán igen komolyan, kissé reszkető hangon szól.) Ugy hiszem némileg tisztában vannak önök a felől, hogy miért jöttem annyi ideig házukhoz és hogy miért jöttem most ide. Kedves leányuk, Elza kisasszony kezét kérem, Szeretjük egymást s hiszem, hogy boldogok lesznek. Ismernek engem és viszonyaimat, megígérhetik, hogy méltó vagyok-e bizalmukra és az ő kezére. Kérem, adják bologyezésüket. [Elhallgat s szorongva várja a feleletet.]

A z a p a: Igen megtisztelve érezzük magunkat

ségtelen harcától megóva érdekeit békés fejlődés útján mozdítja elő.

Erélyesen és határozottan: mert nincs okunk félni senki fiától, amikor Isten és az igazság oltalma alatt nemzeti létünk fentartásáért küzdünk.

A mostani zord időben minden igazi hazafi jól véssé emlékeztetése, hogy mindannyian egy nemzet fia vagyunk, egy ezredéves, harczedett derék nemzetnek hűséges fia s bizunk a magyarok Istenében, hogy teljesíti kívánságunkat, amikor egymásnak az esztendő első napján:

„Boldog újévet kívánunk!”

Közgyűlés.

Szarvas község képviselő testülete folyó évi december hó 28-án délután rendkívüli közgyűlésre gyűlt egybe, melyen egynehány nem annyira fontos tárgy került elintézés alá.

1. Három üres házhely eladása iránt létrejött szerződés jóváhagyása, egy korábbi közgyűlés által a mai képviselő testületi ülésre tözétvén ki, azok most jóváhagyattak.

2-szor. A káka- és halásztelek-pusztai birtokok ez ideig 50% községi adó kedvezményt élveztek. Ennek megszüntetése iránt az előjáróság egy előző közgyűlésnek jelentést tevén, a községi adókedvezmény megszüntetésének ügye egy 30 nap múltával tartandó közgyűlésre tűzött, utasított egyidejűleg az előjáróság, hogy az ügyet tárgyalhatóság céljából teljesen készítse elő.

3. Az 1899. évi közközltségvetés keretében némely címeknél az év folyamán felmerült túllépések mikénti fedezése, illetve az átruházási jog megadása iránt a községi előjáróság előterjesztéssel élt. A közgyűlés a túllépéseknek, a más címeken elért megtakarítások terhére leendő elszámolását engedélyezi.

4. Dr. Szemző Gyula községi képviselő bejelenti, hogy az 1900-ik évben választott képviselői jogát kívánja gyakorolni, ennélfogva a virilis első póttagjának behívása válik szükségessé. A közgyűlés, tekintettel Zima Mihály 32 évi hű szolgálatára: 75 forint kegydíjkeppen egyszer s mindenkorra megszavaz és kifizetésre engedélyez.

5-ször. Özv. Zima Mihályné az iránt kérelmezett, hogy elhalt férje Zima Mihály községi kézbesítő temetési költsége részére térítették meg és félévi fizetése kegydíjkeppen folyósíttatnék. A közgyűlés, tekintettel Zima Mihály 32 évi hű szolgálatára: 75 forint kegydíjkeppen egyszer s mindenkorra megszavaz és kifizetésre engedélyez.

6or. Polivka Ferenc az Árpád szálló bérletje a bérösszeg leszállítását és a jövő év elején esedékes bérösszeg lefizetésére haladékat kér. Nevezett a kérelemmel elutasított. Ezzel a közgyűlés véget ért.

Az új italmérési törvény. Ismertettük lapunk egy korábbi számában a január 1-én életbe lépő új italmérési törvény intézkedéseit, melyek amilyen szigorúak sok tekintetben a kiskereskedőkre és szatcsokra, épp olyan helyénvalók és szükségesek a közkerülés szempontjából, mert a nagyon is elszaporodott korcsmák megrendszabályozását célozzák.

Az új italmérési törvény végrehajtása tárgyában a belügyminiszter küldött le most a hatóságokhoz szigorú rendeletet, melyben a korcsmákban gyakorlandó rendőri és orvosrendőri felügyeletről intézkedik, részletesen megemlékezvén benne a felügyelet gyakorló hatóság teendőiről, a közegészségügy és orvosrendőri tilalmakról, a közkerülés és rendőri felügyelet terjedelméről, továbbá az előfordulható kihágások büntetéséről, melyek közül csupán azt említjük fel, hogy a törvény ellen vétők legkisebb büntetése 200 koronáig terjedhet, azonkívül, hogy a kihágást elkövető korcsmáros italmérési jogosítványát elveszti.

A részegség megállása és a korcsmai hitelről szóló törvény megtartására különösen kötelezve vannak a korcsmárosok. Szerecsen a tékozt nem szabad korcsmában üzni, a pinczerek és pinczérnök illetékesen tartoznak viselkedni. A női alkalmazottak, ha erkölcs-telen életet folytatnak, az italmérésből feltétlenül eltávolítandók és ezenfelül legalább 50 koronáig terjedhető bírságot fizetnek. Az egészségtelen étel és hamisított borok árulása miatt szintén elveszti a korcsmáros italmérési jogosítványát.

Főbb vonásokban ezek a tiltó rendelkezések foglaltatnak a rendeletben és megvallhatjuk, hogy erre a szigorú eljárásra régtől nagy szükség lett volna, mert a gombamód elszaporodott kávéházak, depók, kurtakorcsmák, melyekben eddig nagyon szívesen látott vendég volt — a részeg ember, kit sok eset-

ben mindenétől kifosztottak, — valóságos melegágyai voltak az erkölcsatlenségnek, ragályozó telepei a szemérmellen prostitúciónak.

Igaz, eddig is volt rendelet arról, hogy részeg embernek italt adni: tilos, hazard játékot üzni nem szabad, de ezeket a rendelkezéseket nagyon lanyhán vagy egyáltalán nem hajtották végre, Szégyenletes és botrányos példakkal igazolhatná maga a rendőrség is, milyen erkölcsatlenszandulumok folytak eddig a dugott korcsmákban, hova czégérnek egy rozoga biliárd asztalt állítanak be, hogy a helyiséget kávéháznak keresztel-hessék el és milyen csufondáros szemérmellen-kezesek estek meg itt női alkalmazottak révén, És ezeket a hallatlan visszaéléseket csak kirívóbbá tette az, hogy a pénzügyigazgatóságok is engedélyeztek ilyen pálinkabujókat a főbb utcákban, a legforgalmasabb helyen is, mintha csak a tisztességes érzésü, miveltebb közön-séget is tanujává akarták volna tenni az ilyenekben lejátszódó csömörletességeknek.

Nálunk éppen ezért különösen szükség van az új törvény és rendelet szigorú végrehajtására s szeretjük hinni, hogy rendőrségünk ezután teljesíteni fogja ellenőrző és felügyeleti jogát olyan mértékben, ahogy azt tőle, a közkerülés szempontjából elvárhatjuk és megkövetelhetjük. Mert a szennyes tisztogatás nagy munkáját régtől várjuk mi is és várja jogosan a közönység is.

Ujdonságok.

Boldog újévet. Az újév alkalmából előfizetőinknek és munkatársainknak ezúton kívánunk boldog újévet.

— **Igazgató felkész.** A szarvasi ág. ev. egyháznál 1900 év január 1-től az igazgatói teendőket Placsko István felkész fogja teljesíteni.

— **Gondnokválasztás.** A szarvasi ág. ev. egyház karácsony másodnapján közgyűlést tartott, a melyen három jelölt közül Medvegy Mihály újból gondnoknak választott.

— **Az újév.** A következő év ránk magyarokra nemcsak azért lesz nevezetes, hogy az új század ezzel az évvel veszi kezdetét, de azért is mert ez évben lesz 900 esztendeje annak, hogy szent István megkoronázásával megalakult a keresztény királyság. Azért nagy nemzeti ünnepséghen lesz majd részünk ez év folyamán. Ebből az alkalomból kifolyólag a helybeli róm. kath. egyház Szilveszter estélyén a szokott hálaadó istentisztelet után, ma éjjel 12 órakor ünnepélyes szent misét is fog tartani.

szavai által, kedves Béldi ur, s mi — ha Elzának nincs kifogása ellene, — szívesen egyezünk a házasságba.

Béldi: Köszönöm! Köszönöm! [Az apát megöleli, a mamának kezét csókol s ez homlokán csókolja.]

[Elza belép, Béldihez siet, kezét fog vele. Aztán szüleinek csókol kezét.]

Az apa: Elza, szereted Béldi urat? Akarsz a neje lenni?

Elza: (Elpirul, szégyenlősen elfordul.) De papa!

Az apa: Felelj! Igen vagy nem?

Elza: Hát . . . . (Béldire néz, a ki majd fölfalja szemével) . . . . igen.

Az apa: Áldásom reátok! [Elzát Béldihez vezeti.]

Ősz.

[Szoba. Gyerekjátékok a földön. Az apa kis leányát tartja ülésben, a fiú az asztalnál ül s írja első ékorn bákomjait. Az anya olvas, majd föláll a férjéhez lép.]

Az anya: Sándor!

A férj: Tessék! [Feléje sem néz, kis leányával játszik.]

Az anya: Sándor, te nem szereted! [Majdnem sir.]

A férj: De Elza, hogy mondhatod azt?

Az anya: Bizony, hogy nem szeretsz. Leg-alább nem úgy mint régen. Haza jössz, sokszor meg sem csókolsz, vagy ha igen, akkor meg csak úgy futában. Hej, pedig valaha, de szeretted, — leg-alább azt mondtad, — de hát ilyenek vagytok ti férfiak! A míg fiatalok vagyunk, addig csak jó,

de mikor aztán az első ránc mutatkozik arcunkon, akkor vége, vége a szerelmeteknek.

A férj: Nincs igazad, Elza. Tévedsz. Szeretlek úgy, mint szerelmünk első napjaiban. [Csak-hogy, látod ezeket a kis porontyokat itt, ni, ezekben szeretlek, Mikor a térdeimre ültetem ezt a kis szűzke Mariskát elgondolom, hogy várja e majd 16 éves korában őt is egy ifju ur a zenede előtt, S erről a mi első, régi ifjukori szerelmünk jut az eszembe. Vagy mikor a fiam kezét fogom s tanítom írni, eszembe jut, vajjon ez is oly engedelmes, szótogadó lesz-e majd egy kis leánnyal szemben, mint volt az apja egy szűzke hajó leánnyal.

(Az asszony könnyezik, de nem a harag, keserv könnyei azok, hanem a visszaemlékezés egy szép, boldog aranyozott korra, — mely oly rég elmúlt.)

Az anya: [Könnyein keresztül mosolyogva, átöleli férjét s megcsókolja.] Igen, hiszem Sándor! Milyen jó is vagy te!

(Egymás karjaiba borulnak. A kis szűzke Mariska, — kit atyja eközben letett a földre, — sértve érzé magát a figyelmetlenség által és sirni kezd. Az apa is, az anya is oda futnak hozzá felkapják s össze vissza csókolják a kicsikét.)

Téli.

(Egyszerűen butorozott szoba. Az asztalon reggelihez van terítve, öreg házaspár reggelizik.)

A nyó: Apó, apó nem tudom miért nem írnak azok a gyerekek? Bizonyosan valami bajuk van. Apó: Van az ördögbe, dehogyan! Lusták írni!

A nyó: Pedig ha tudnák, mennyire várjuk levelüket, ha tudnák, mily félelemmel bontjuk föl

a levelet, hátha valami rossz hírt írnak benne a mi kis unokáinkról. Mikor karomon tartva, altatgattam azt a kicsikét, olyan szépen, olyan édesen nézett rám azzal a két nagy szemével. Istenem, be szeretném is már látni!

Apó: Hát mikor én azt a kis hunczut üröcskát térdemen ülve lovagolni tanítottam, milyen boldogság volt az!

A nyó: A kicsikének is én vettem észre az első fogát, hogy ürült az anyja, össze vissza csókolta drága. A fiunk, az meg ott settenkedett körülötünk, aztán hol rám, hol a feleségére, hol meg a kicsi fiára nézett.

(Kopogás. Szabad. Az ajtón belép két kis apróság nyomokban a szülők, Sándor és neje.)

Apó! anyó! — kiállt a két csöppség.

[Az öregek előbb csak bámulnak, aztán ki ki egyet felkap az apró unokák közül, csókölözönnel borítják a rózsás arczokat, egészen megfellekedve a szülőkéről. Jó sokára hallatszik az első értelmes szó.]

Apó: Ejnye a ki teremtette! Ez aztán a meglepés!

A nyó: Ni ezekről meg majd megfellekedtünk. Látjátok, most már kedvesebbek ezek a csöppségek, no de azért maradt még szívünkben számotokra is hely.

A fiatal férj: (mosolyogva): Apó! anyó! Ma van 30 ik évfordulója egy bizonyos házasságnak.

Apó, anyó [egyszerre]: Biz' Isten igazad van. Örvendjünk, áldjuk az Istent, hogy e boldog napot megérnünk engedte!

— **Lelkészjelölés.** A szarvasi ág. hitv. ev. egyház presbiteriuma Áchim Ádám elhalálozásával megüresedett lelkészi állásra decz. 28-án ejtette meg a jelölést. A presb. gyűlésen, mely Havari Dániel egyházi felügyelő és Zvarinyi János igazgató lelkész ikerelnökök mellett tartott, jelen volt a békési egyházmegye esperese Veres József is. Az egyháztanács nagy része, mely előző napon az egyik iskolában tartott értekezleten e tekintetben megállapodott, két lelkészi állás betöltését indítványozta, de miután az elnökség és az esperes által ennek lehetetlenségéről kellett felvilágosítatott, előlított indítványától. A megüresedett lelkészi állásra az esperes által Bakay Péter osovai, Okályi Adolf bánfalvi, Csinkóczy Márton csanádaberti lelkészek jelöltettek, akiket a presbiteriuma Sholca Gyula Felső-Baka hontmegyei község lelkészével együtt az egyház jelöltjeit is elfogadott. Bakay január 7-én Okályi jan. 14. Czinkóczy jan. 21. Scholz jan. 28-án tartja próbaszédét, a választás pedig febr. 4-én lesz megtartva. Mint értesülünk mind a négy jelöltnek tekintélyes pártja van, s előre látható, hogy a választás erős küzdelemmel megy majd végbe.

— **Államosítás.** Biztos forrásból értesülünk, hogy a Nmlt, Vallás és közoktatásügyi Minister ígéretet tett Havari Daninak, a helybeli polg. leányiskola elnökének, hogy Békésmegye tanfelügyelőjét utasítani fogja a helybeli társ, polgári leányiskola államosítási ügyében a tárgyalások megindítására.

— **Táncszertély.** A szarvasi kerékpár egyesület 1900 évi január hó 6-án az „Árpád” szálloda termeiben saját pénztára javára zártkörű táncszertélyt rendez. Beléptidj: személyjegy 2 kor, családijegy 5 kor, számozott páholszék 2 kor, Páholszék előre váltható Tajber J. G. ur kereskedésében. Kezdet 8 órakor, A rendezés díszes névsora erős reményt és biztositókat nyújt a mulatság sikerére nézve.

— **Karácsonyfa ünnepély.** A kondorosi ovodában f. hó 23-án folyt le a karácsonyfa ünnepély. Ott volt a község apraja nagya; örömmel hallgatta a kis nép verselését és játékeit s gyönyörködve nézte a kis csínyek őszinte lelkesedését a karácsonyfa láttára. — Bizony a Jézuska nem teledkezett meg egyről sem, sőt az óvodások is hozott csinos és értékes ajándéktárgyakat úgy a választmány mint az egyes szülők részéről.

— **Halálozás.** Tegnap azaz f. hó 30-án hunyt el városunk egyik köztisztelőben álló polgára. Id. Mikola János. Az elhunyt, kibén Dr. Mikola István, városi orvosunk. édes atyját vesztette el, régóta betegeskedett, amennyiben többször érte őt a szél. Betegsége előtt a főgymnásiumnak volt harmincz éven át gondnoka és gazdája. Testi erejének megfogyása készítette őt az állásának elhagyására, melyet mindenkor nagy buzgalommal és megelégedésre töltötte be. A főiskola felügyelősége méltányolta is hasznos munkásságát amennyiben a jegyzőkönyvi elismerésen fölül neki évi 100 frt kegydíjat szavazott meg. Most már ő is alussza az igazak örök álmát. Pihenjen csendesen!

— **Drágább lesz a posta.** Újévtől kezdve lényeges változások esnek a postai tarifában. Fontosabb változásai lesznek: hogy a levelezőlap 2 kr helyett 5 lesz. Az ajánlasi díj 5 fillérről lesz drágább, a külföldre szülő levelekre pedig 25 filléres bélyeget kell ragasztani az eddigi 10 kros helyett. Ellenben a nyomtatványok portója 2 krról 3 fillérről szállíttatik le. A posta bélyegek újak lesznek. Lesz ugyanis: 1, 3, 4, 5, 6, 10, 25, 30, 50, 60 filléres, egy és 3 koronás bélyegjegy, továbbá 6 filléres [helyi], és 10 filléres [továbbmenő] zárt levelezőlap is.

— **A dupla fizetés.** Mindazok, akik nyugtára szokták fölvenni a fizetésüket, ama nagy öröme ébred nek új év reggelén, hogy nyugtáikat kétszer annyi fizetésről állíthatják ki, mint az előző hónapban. Ez az öröm azonban csak olyan „öröm”, mint a milyen „dupla” a dupla fizetés. Mert a dupla fizetés csak összegben lesz dupla, lényegben biz az csak szimpla marad s így szimpla lesz az öröm is. Újév napján lép ugyanis életbe a kötelező koronaszámítás s ettől kezdve az összes hivatali pénztárak koronaértékben fizetnek. Így lesz az annyszor panaszolt „csak ötszáz-as” tisztviselőből „ezres”. A tisztviselők azonban aligha lesznek kielégítve ezzel a fizetéselemeléssel, legfeljebb az vigasztalhatja őket, hogy nehezebb kifogni az „utolsó krajczár”-ból, mert még mindig maradhat a zsebben egy „utolsó fillér.” „Eltűnik a régi „frt kr.” a rubrikából és „k. f.” (a korona, fillér hivatalos rövidítése) foglalja el a trónt. Borravalóból élő körök bizonyára nem nagy örömmel fogadják a kötelező koronaszámítást, mert jelentékenyen megcsappantja jövedelmüket. — A régi ezüst forintos és forintból álló állam és bankjegyek koronaértékben számítva, addig míg külön rendelettel forgalmon kívül nem helyeztetnek, — rendes fizetési eszközül használandók. Legua-

gyobb gondot okoz ez a pénzkézeli hivatalokban, hol a forinthez szokott pennák bizony nem egyszer fognak konfuziót okozni. — Biz azt meg kell szokni!

— **Özvegy árva segélyegylet.** A szarvasi ág. ev. egyház lelkészeinek és tanítóinak özvegy árva segély egylete a legutóbb tartott igazgató választmányi gyűlés határozata értelmében 1900 év január 6-án tartja közgyűlést, melynek tárgyait az évi mérleg bemutatása, a számvizsgáló jelentése, ennek alapján a pénztáros és ellenőr felmentése, az alapszabályok módosítása s a tisztviselő-eg választása fogják képezni.

— **Egyházi esküdték.** A szarvasi ág. ev. egyház presbiteriumának decz. 28-án tartott ülésén egyházi esküdtéktől újból Sárkány Mihály és Krajsó vics György lettek megválasztva.

— **Főislítés.** Egy helybeli úri ember erős fozadást tett, hogy immár teljesen szakít az osztrák iparcikkkel, s kizárólag a magyar ipart pártolja. Nem is hozott tehát — mint máskor — Bécsből semmitelő karácsonyi cikket, hanem a budapesti „párisi nagy áruházból” rendelte meg a család összes tagjai részére a Jézuskát. Milyen nagy volt aztán a haragja, mikor úgyszólván minden cikket ott díszelgett a „Wien” főlistát. Nohát abból az áruházból sem hozat többet semmit — gondolta magában — s a helybeli kereskedőtől vásárolta össze a még hiányzókat. S ezeken a cikkekben? Szintén büszkén hirdetik a főlisták az osztrák ipar dícsőségét. S mégis rossz néven veszik kereskedőink, ha az egyes emberben megreked a hazafias érzület, s az ő megkerüléstükkel szintén közvetlenebb, ocsóbb forrásból rendel meg az iparcikket! Az osztrákok pedig — tisztelettel legyen mondva — a markukba röhögnek.

— **Birtokvédelmi terv.** Gyoma és Eudród községek mozzalmat indítottak a Wodianer-féle eudródi uradalmi birtok megvétele és a mozzalom vezetésére felkérték dr. Lukács György főispánt, ki a kezdeményező lépéseket készségesen meg is tette. A 29000 katasztr. holdat tevő birtokot a tulajdonosok hajlandók eladni, és kórnek érte 4.500.000 frt vételár.

— **Táncmulatság.** A szarvasi iparos itjak önképzőkőre által folyó hó 26-án az Arpad szálloda dísztermében rendezett táncmulatsága fényesen sikerült. A négyeseket mintegy 80 pár táncolta. A fesztelen jó kedv egész hajnalig tartotta egybe a jelen volt közönséget. Mint halljuk a táncmulatság csinos összeget jöve delmezett az önképzőkörnek.

C S A R N O K.

Az öreg toloncz.

Egy rongyos ember állott a rendőrség előtt. Rongyos volt, csupa lyuk az egész ember: tudja Isten miféle ruhák voltak rajta. Ahol nem volt lyuk ott folt vala és igen sok piszkos is volt a rongyos vén ember ruháján.

A vén embernek igen érdekes arca volt. Bozontos és sárga szakáll verte fel az állát, mint a burján nőtt be arcát a szőr, a bajusza ritkán nőtt, de végtelenül elhanyagolt, hanem a szemei, azok ragyogtak. Elénk forogtak jobbra balra és értelmesen néztek. A rendőrség azt gondolta magában, hogy ez a vén csavargó igen nagy gazember észt hordoz koponyájában.

Pedig nem volt ellene semmi panasz, éjjel hozták be a rendőrök a szancok alól. Ott ügylgett a havas éjszakában. A kezét a zsebeibe mélyesztette és pipázott. A szürke égfelé fújta a füstöt és nem látzott fájni. Hát behozták.

Az öreg czinikusan lépkedett a rendőrök előtt és jó kedvűen ballagott a frissen esett hóban. Bizonyos bonhomióval jellegette meg, hogy az ilyesmi már többször megtörtént vele és éppen nem fél a bürtöntől. Hasonlatokat mondott a lelkéről és a frissen esett hóról.

Igen, az öreg bekerült a bürtönbe, ahol már szomoruan gunyaszottak az éjszaka alakjai. Az öreg jó kedvűen nézett körül és fűtörészeve telepedett le egy sarokba. És elaludt. Aludt úgy, mintha puha ágyban hálna és ő volna a föld kerekesség legboldogabb halandója.

Az öregnek, aki toprongyosan, örökös nyomorúságban morzsolta le az életét, valóban nem volt semmi gondja. Az öregnek elvei voltak. Elve volt a holnapra nem gondolni, s gyakran mondá igen nagy keserűséggel, hogy ő róla is az gondoskodik, aki a mezők lilio mairól és az ég madarairól. De az utóbbi időkben az is cserbe hagyta az öregot. Végtelenül hideg volt a tél, a vén csavargó csak ünnepnapon jutott meleg hajlék-

hoz. Kezde unni az életét. Valami döntő gazemberiségen tört a fejét, ami végezze vele. Az apró esinytévők nem elégitették ki, sőt vén korára megérte azt is, hogy néha néha a lelkiismeret fordulta.

A lelkiismeret pedig furcsa jószág. Az öreg csak hirtől üsmerte eddig. Hanem a vénséggel megjött az is. A vén csavargó nagy gazember volt egész életében. Gyors és igen enyves volt a keze, nagy a lélekjelenete. Különböző tudott tagadni is az öreg.

Azon kezdte ő is a min a legtöbb akasztófavirág. Alig volt ökölnyi, mikor már bajba keveredett. A szerek után kapaszkodott, kozák volt a gombozásban és sokat is verekedett akkoriban pajtásaival.

Hogy hol született voltaképpen az öreg, azt bajos meghatározni. A régi mese: anyja mosóné volt, apját leltötte a hajókötél, Felölt, mint az utzóli fa, mert mást nem tehetett. Homályosan emlékszik egy vastag vörös arcu asszonyra, ki piszkos volt és rongyos állandóan.

Ez a vastag nehéz asszony keserítette meg némiképpen az öreg ifjúkorát. Elkoriban nagyon ütötték az öregot, de sírni nem volt szabad. Ha sírt, éhen maradt. Hát inkább nem sírt.

A vastag, vörösarcú asszony egyszer eleszott az utcán a fagyos aszfalton. Beteg lett és a tacsó, mikor egy este bekerült haza enni az utcáról, úgy találta mozdulatlanul az asszonyt. Nagyon fehér lett az arca és nem is beszélt.

Azóta egészen magáé lett az öreg. Inaskodott egy nyomdában, átult gyufát, hordta a téglát a kőműveseknél. Hanem a csavargást mindig jobban szerette a munkánál.

Milyen kéjes érzet az: csavarogni: Különböző nyáron, vagy tavasszal. Ott hevert az öreg a meleg májusi napon, a kőköcszakon. Hátát fűrésztötte az enyhe tavasi napsugárban és halkán pipázott. Körülötte dolgoztak. Izadván görnyedtek a szákhordók s a Dunán hosszán és vontatottan búgtak a jövő menő hajók. A kerekék csapkodták a vizet és kűrtökből vastagon ömlött a fekete füst. A füst megfeküdte a víz hátát és úgy uszott hosszú szalagba a hajó után.

Hát ezt mind nagyon jó volt elnézni. — Ezt szerette az öreg: szerette nézni, hogy dolgozik más ember, hogy görnyed, hogy izzad és közben azt gondolta, hogy így kellene neki is tenni. Hanem csak a gondolatnál maradt.

Igen, így nőtt fel az öreg. Elt, mert nem tehetett mást, lopott és betyárkodott, mert élni kell.

Reggel lett.

Felébredt a bürtön és érdeklődve nézgette egymást a vendégek. Vidáman beszélgettek és jókedvű kacagással meséltek egymásnak csintalan dolgokról. Az öreg különösen sokat tudott beszélni, de hazudni is igen jól tudott. Így telt el az idő.

Hanem egyszer vére szakadt a mesének. Kilenca óra volt reggel. Jött a kulcsár és morózusan nyitotta ki az ajtót.

A banda bevonult a kapitány elé,

Közönséges csavargók, csirkéfogók voltak valamennyien. Hanem az öreg nem közönséges zsáner volt.

— Miért hozták be?

Az öregnek jogi ismeretei voltak.

— Csavargásért.

— Mi a foglalkozása?

Az öreg hazudni akart, de nem tette. A tenyerét a szeméi elé tette és egyet, röviden és mélyen sóhajtott.

— Semmi.

— A kapitány idegesen ütött az asztalra a czeruzájával.

— Semmi? ... Hisz végre is az nem lehet. Miből él? Dolgozni kell, hogy élhessen. Napszámos munkát végez?

Az öreg bólintott. Mindegy az akár mit mond. Tudja előre a sorsát: haza tolonczolják.

Az öreg rongyos volt és piszkos ruházata, de jó kedvűen mosolygott arra a gondolatra, hogy utazni fog ismét. Utazni a vasuton, vissza a fővárosba, ott könnyebb az élet.

Hogy ott állott a kapitány előtt, kiegyenesedett a termete és a teli napsugár ahogy beszűrődött kizáról a magas ablaktáblákon, megvilágította az öreg arcát.

Es az öreg jókedvűen nézett a kapitányra.

Szabófelei

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként itt Szarvason a piacztér közelében, Jókai Mór utca 1255 szám alatti saját telepemem,

tűzifa, kőszén, mész é homok üzletet

nyitottam. Raktáramat a legjobb minőségű anyagokkal szereltem fel, s egyúttal bátorkodom a n. é. közönség szives figyelmét felhívni arra, miként enmül szükségletét nállam szerezzem be. Biztosítva mindenkit a legjutányosabb árról, s a legponosabb kiszolgáltatásról.

A n. é. közönség szives megrendeléseit kérve, maradok szolgálat kész tisztelettel

Szarvas, 1899. decz. 9.

Popják György.

Utolsó hét

6

húzásra érvényes jótékonycélú — sorsjáték a budapesti poliklinikai egyesület kórháza javára — sorsjegy ára csak

1 korona
Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény á 20.000 kor. stb. ért.

Kivánatra 20% levonással készpénzben kifizetetik.

Első húzás

visszevénhatatlanul
már január hó 4 én.

Megrendeléseket pontosan teljesít:

NAGY JÓTÉKONYSÁGI SORSJÁTÉK
KEZELŐSÉGE

a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára

Budapest IV., Kossuth Lajos utca I. sz.

Utolsó hét

507—1899. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szarvasi kir. járás bíróság 1899. évi V. 467/1. számú végzése következtében Dr. Haviár Gyula ügyvéd által képviselt Veres József javára Hipszki Márton és neje ellen 1050 frt s jár. erejéig 1899. évi aug. hó 21 én fogatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 613 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: buza, ludak és butorok nyilvános árverésen eladatlak.

Mely árverésnek a szarvasi kir. járásbíróság 1899. évi V. 467/3. számú végzése tolytán 1050 frt tőkekövetelés ennek 1899. évi május hó 26 napjától járó 8 % kamatai, 1/3 % váltó díj és eddig összesen 75 frt 65 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Szarvason, Bakaytée kert 362 sz. a. leendő eszköztésére 1900 évi január hó 10. napjának délutáni 3 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsaron atul is elfognak adatni.

Amennyiben az elővvezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik. Kelt Szarvason, 1899. évi december hó 27 napján.

MAGYAR MIHÁLY, kir. bírósági végrehajtó.

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „Képes Családi Lapok” olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön s egyúttvéve élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok” minden évben négy külön beküthető regényt ad ingyenes mellékletül előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok” borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza és így az előfizetők díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postájá”-ban.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára a „Hölgyek Lapja” című dívatlappal és a külön beküthető „Regénymelléklet”-tel együtt:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” annak, aki az előfizetési összeget és azonkívül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül még külön 4 legújabb regényt küld ingyen és bérmentve

A „Képes Családi Lapok” mutatvány-számokat ingyen és bérmentve küld mind azoknak, a kik cz iránt — levezélszerűben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK”
kiadóhivatala.

Budapest V. Vadász utca 14 (Saját házában.)

Sírgöny czim: Nádházy Szarvason.

Alapított 1879 ik évben.

Nádházy János temetkezési vállalata Szarvason

(Kórház utca 1260 házzám alatt saját házában.)

elvállal mindentéle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dus választékban: ércz és fakoporsókat, továbbá mindentéle szemfedeleket, müvirág koszorukat és szalagokat.

A gyászest megtörténtével, a hozzátartozók bármí módon tett értesítésre — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik.

Fakoporsók I frttól feljebb, ércz koporsókat gyermekeknek 8 frttól feljebb, nagyoknak két méter nagyságban 35 frttól feljebb.
A Nádházy „Temetkezési Vállalata” a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors é pontos kiszolgáást biztosít

Kiváló tisztelettel:
Nádházy János.

Valamint ércz koszoruk.

Nyomatott Dantzky Sándor könyvnyomdájában. Szarvason, 1899.